

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 131/12
Luksemburg, 16 października 2012 r.

Wyrok w sprawie C-364/10
Węgry przeciwko Słowacji

Słowacja nie naruszyła prawa Unii Europejskiej, odmawiając prawa wjazdu na swoje terytorium prezydentowi Węgier

Okoliczność, iż obywatel Unii Europejskiej piastuje urząd głowy państwa może uzasadniać oparte na prawie międzynarodowym ograniczenie swobody przemieszczania się

Na zaproszenie stowarzyszenia z siedzibą na Słowacji, prezydent Węgier, László Sólyom, miał zamiar udać się w dniu 21 sierpnia 2009 r. do miejscowości Komárno na Słowacji i wziąć tam udział w uroczystości odsłonięcia pomnika św. Stefana. 20 sierpnia jest bowiem świętem narodowym na Węgrzech upamiętniającym św. Stefana, założyciela państwa i pierwszego króla Węgier. Natomiast 21 sierpnia jest delikatną datą na Słowacji, jako że w dniu 21 sierpnia 1968 r. wojska pięciu państw Układu Warszawskiego, w tym wojska węgierskie, najechały Czechosłowacką Federacyjną Republikę Socjalistyczną.

Po wymianie licznej korespondencji dyplomatycznej między ambasadami obu państw członkowskich w kwestii planowanej wizyty prezydenta Węgier, słowacki minister spraw zagranicznych przekazał w dniu 21 sierpnia 2009 r. ambasadorowi Węgier w Republice Słowackiej notę werbalną, w której odmówił prezydentowi Węgier prawa wjazdu na terytorium Słowacji. W nocy tej uzasadnił odmowę, powołując się między innymi na dyrektywę 2004/38¹ w sprawie swobody przemieszczania się na terytorium Unii Europejskiej.

Prezydent L. Sólyom, poinformowany o treści noty w drodze w kierunku Republiki Słowackiej, potwierdził jej otrzymanie na granicy i zrezygnował z wjazdu na terytorium tego państwa członkowskiego.

Węgry, uznawszy, że na podstawie dyrektywy nie można było odmówić ich prezydentowi prawa wjazdu na terytorium Słowacji, zwróciły się do Komisji o wniesienie do Trybunału skargi o stwierdzenie uchybienia przez Słowację jej zobowiązaniom. Komisja uznała jednak, że prawo Unii Europejskiej nie znajduje zastosowania do wizyt głów państw członkowskich na terytorium innych państw członkowskich, w związku z czym nie ma podstaw do stwierdzenia zarzucanego uchybienia.

Węgry postanowiły wobec tego samodzielnie wnieść do Trybunału skargę o stwierdzenie uchybienia przeciwko Słowacji², zgodnie z uprawnieniem wynikającym z traktatu³. Komisja przystąpiła do sprawy w charakterze interwenienta na poparcie żądań Słowacji.

¹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

² Dopiero po raz szósty w historii integracji europejskiej państwo członkowskie wniosło bezpośrednio skargę o stwierdzenie uchybienia przeciwko innemu państwu. Spośród pięciu poprzednich tego rodzaju spraw, tylko trzy zakończyły się wydaniem wyroku (sprawy [141/78](#) Francja przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, [C-388/95](#) Belgia przeciwko Hiszpanii, zob. również [komunikat prasowy nr 36/2000](#), oraz sprawa [C-145/04](#) Hiszpania przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, zob. również [komunikat prasowy nr 70/06](#)).

³ Artykuł 259 TFUE.

W dzisiejszym wyroku Trybunał stwierdził, że L. Sólyom, obywatel Węgier, korzysta ze statusu obywatela Unii Europejskiej, co daje mu prawo swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich.

Trybunał przypomniał jednak, że prawo Unii Europejskiej należy interpretować w świetle obowiązujących norm prawa międzynarodowego, które jest częścią porządku prawnego Unii i wiąże również jej instytucje. W tym kontekście Trybunał stwierdził, że zgodnie z normami zwyczajowymi powszechnego prawa międzynarodowego oraz normami wynikającymi z umów wielostronnych, głowa państwa korzysta w stosunkach międzynarodowych ze szczególnego statusu, obejmującego między innymi przywileje i immunitety. W związku z tym, obecność głowy państwa na terytorium innego państwa nakłada na państwo przyjmujące obowiązek zapewnienia ochrony osoby pełniącej tę funkcję, niezależnie od celu jej pobytu.

Głowa państwa ma więc szczególny status określony normami prawa międzynarodowego, zatem postępowanie takiej osoby w stosunkach międzynarodowych, na przykład wizyta za granicą, podlega temu prawu, a w szczególności prawu stosunków dyplomatycznych. W związku z ową specyfiką, osoba korzystająca z takiego statusu odróżnia się od wszystkich innych obywateli Unii Europejskiej, a prawo wjazdu takiej osoby na terytorium innych państw członkowskich nie podlega takim samym zasadom, jakie znajdują zastosowanie do pozostałych obywateli.

Z tego względu **okoliczność, iż obywatel Unii Europejskiej piastuje urząd głowy państwa uzasadnia oparte na prawie międzynarodowym ograniczenie swobody przemieszczania się, jaką zapewnia mu prawo Unii Europejskiej⁴**. Trybunał orzekł, że **prawo Unii Europejskiej nie nakazywało Słowacji umożliwić prezydentowi Węgier wjazdu na jej terytorium**.

Podobnie, pomimo że Słowacja błędnie podała dyrektywę 2004/38 jako podstawę prawną odmowy prawa wjazdu prezydenta Węgier na jej terytorium, okoliczność ta nie stanowi nadużycia prawa w rozumieniu orzecznictwa Trybunału.

Wobec powyższego **Trybunał oddalił skargę Węgier w całości**.

UWAGA : Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

---

⁴ Artykuł 21 TFUE oraz dyrektywa 2004/38.